

РЕШЕНИЕ

№ 23240

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6801** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на П. Х. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, чрез адв. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 8 / 01. 07. 2024 г. на началник на група „Териториална полиция – П.“ при 05 РУ-СДВР.

В жалбата се твърди, че издаденият акт е незаконосъобразен, като издаден от некомпетентен орган, при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми. Искането до съда е за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и чрез адв. Т., който поддържа жалбата.

Ответникът – началник на група „Териториална полиция – П.“ при 05 РУ-СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. В., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Депозира писмен отговор.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място] е проведена футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“

[населено място] с начален час 19:30 часа. Преди, по време и след края на срещата са възникнали нарушения на обществения ред, поради което с докладна записка рег. № 513р-49037 от 13.05.2024 г. до началник на сектор ММ – СДВР е предложено да бъде извършена проверка, с цел установяване на лицата, имащи отношение към възникналите инциденти и спрямо същите да бъде взето отношение по Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувана е преписка рег. № 513р-49037 от 13.05.2024 г. по описа на СДВР.

За установяване извършването на противообществени прояви по време на футболната среща с писмо рег. № 513200-2720 от 13.05.2024 г. по описа на СДВР е изискано от изпълнителния директор на П. „Левски“ АД да се предоставят записите от камерите, разположени в спортното съоръжение от 12.05.2024 г. за времето от 19:00 ч. до 22:00 ч.

Предадените записи са приобщени с протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 13.05.2024 г.

При извършения преглед на видеозаписите е установено, че преди започване на футболната среща група от около 12 фена на П. „Л.“ излизат на спортния терен, като позиционират пред вратарската врата от страна на сектор „Б“ и разпъват транспарант с надпис „С. – вЪн“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напускат спортния терен и се насочват към сектор „Б“, в който се настаняват.

В протокол от 17.05.2024 г. са обективирани показанията на лицето М. Г. А., инспектор в 03 група ХЕ, ММ – СДВР, разпитан в качеството му на свидетел на констатирана противообществена проява по ЗООРПСМ. А. е заявил, че съгласно единната план разстановка е взел участие в охраната на спортната среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена на 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място] с начален час 19:30 часа. По време на срещата се намирал в залата за видеонаблюдение. Заявява, че едно от заснетите лица е от мъжки пол на видима възраст 60 - 65 г., висок около 170 – 180 см., къса побеляла коса, светло лице и нормално телосложение, облечен в тениска с къс ръкав на жълти и червени вертикални райета, под която се забелязва ръкав на долна блуза в зелен цвят, тъмен панталон, тъмни обувки, като се движел от единия до другия край на транспаранта и обратно. В последствие лицето е проследено от камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа е записан на оптичен носител и приложен към преписката. В хода на извършената проверка и проведените ОИМ заснетото лице е установено като П. Х. Д..

Извършено е фотосъпоставително изследване на изображението на лице от предоставения видеозапис и изображение на лицето П. Д. от дата 05.01.2024 г. Видно от експертна справка № 36-Ф/ 2024 г. е направен извода, че на изследваните изображения е заснето едно и също лице – П. Х. Д..

С докладна записка рег. № 513р-52703/ 22.05.2024 г. до зам. директора на СДВР е предложено преписка рег. № 513р-49740/ 14.05.2024 г. по описа на СДВР да бъде изпратена на 05 РУ – СДВР за налагане на мерки по ЗООРПСМ спрямо П. Х. Д.

На 01.07.2024 г. на жалбоподателя П. Х. Д. е съставен АУАН № 222/ 01.07.2024 г. за това, че на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], е извършил

противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен. Д. се намирал пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадион „Виваком Арена – Г. А.“.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № 222 от 01.07.2024 г. от началника на група „Териториална полиция“ П. при 05 РУ – СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на П. Д. е наложена глоба в размер на 1 000 лв.

Въз основа АУАН № 222 от 01.07.2024 г. и на основание чл. 42 от ЗООРПСМ ответникът издал оспорената в настоящото производство ЗПАМ № 8 от 01.07.2024 г., с която на основание чл. 41 т. 1 във вр. с чл. 30, ал. 1 т. 1, пр. 2 във вр. с чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на П. Д. е наложена принудителната административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

Заповедта е връчена на 01. 07. 2024 г. и оспорена с жалба подадена чрез ответника на 02. 07. 2024 г.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в преклузивния 3 - дневен срок за оспорване, съгласно чл. 30а, ал. 3 ЗООРПСМ, от легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10.

Оспорената заповед е издадена от М. В. – началник на група ТП „П.“ при 05 РУ - СДВР. Местоизвършването на нарушението попада в териториалния обхват на действие на 05 РУ-СДВР, видно от адреса на стадион „Виваком Арена – Г. А.“, а именно [населено място], район П., [улица]. В административната преписка е приложена Заповед № 229з-466 от 26.03.2024 г., с която на основание чл. 30, чл. 30а и чл. 42 от ЗООРПСМ са оправомощени длъжностните лица, които могат да издават заповеди от вида на процесната, като под т. 1.8 е посочен старши инспектор М. В..

Заповедта е издадена в предвидената в чл. 59, ал. 2 АПК писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити, включително и фактически и правни основания за издаването ѝ. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Спазена е разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в която е предвидено в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл.21, т.1 – 10“.

Следва да се направи уточнение, че съдържанието на заповедта, като вид

административен акт, не следва да съответства на чл. 57 ЗАНН, а на чл. 59 АПК. Това е така, тъй като същата се издава по правилата на АПК, а не по правилата на ЗАНН. Предмет на обжалване в настоящото производство е заповедта за налагане на ПАМ. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административно-наказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение.

В жалбата се съдържат възражения за допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН. Съдът не споделя тези възражения. Това е така, тъй като АУАН се съставя по реда и правилата на ЗАНН, и представлява основание за издаване на НП. Т. е. по отношение процедурата и съдържанието на АУАН и НП, следва да се произнесе друг съд, който би разглеждал евентуална жалба срещу изготвеното НП. Както се посочи по-горе, макар ЗООРПСМ да е смесил двете процедури, същите са различни и са израз на различна правна природа на АУАН и НП от една страна и заповед за прилагане на ПАМ от друга. В този смисъл процедурата по издаване на АУАН предхожда издаването на НП, с което тази административно-наказателна процедура приключва, а процедурата по издаване на заповедта за ПАМ следва правилата на АПК за издаване на административните актове и не представлява административно-наказателна процедура. Т. е. заповедта за ПАМ не се издава като последица от АУАН, както е НП, тъй като закона обвързва двата акта, единствено относно срока за издаване на заповедта, и незаконосъобразността на АУАН не може да доведе до незаконосъобразност на заповедта за ПАМ.

Издадената заповед за налагане на ПАМ е за извършено нарушение на чл. 21 от ЗООРПСМ. Съгласно тази разпоредба "противообществена проява" (спортно хулиганство) е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, описани в 15 точки на чл. 21 от ЗООРПСМ. Съгласно т. 4 нахлуване на спортния терен е форма на противообществена проява.

В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, тъй като на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], П. Д. е нахлул на спортния терен, като се намирал пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадиона. В заповедта точно и ясно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, които обуславят налагането на конкретната принудителна административна мярка.

Няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл. 2а, ал. 1 от ЗООРПСМ. Противообществената проява е извършена преди провеждането на спортното мероприятие на 12.05.2024 г., в [населено място], стадион

„Виваком Арена – Г. А.“, безспорно в неговата спортна зона по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗООРПСМ - определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 метра от неговите граници.

Спортното хулиганство е доказано. Жалбоподателят не отрича факта, че се е намирал на спортния терен на стадион „Виваком Арена – Г. А.“, като определя поведението си като мирен протест. Този факт се установява и от събраните доказателства в производството по установяване на извършената противообществена проява, включително от писмените показания на свидетеля по ЗООРПСМ инспектор М. А., приобщените по реда на чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ видеозаписи и фотоснимки и експертна справка № 36-Ф/ 2024 г. за извършено фотосъпоставително изследване на изображението на лице от предоставения видеозапис и изображение на лицето П. Д. от дата 05.01.2024 г. Не са ангажирани доказателства, които да опровергават установените обстоятелства. Не се навеждат други и фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства.

Оспорената по делото ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателя за минимално предвидения от закона срок. Съдът намира, че налагането на забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година е оправдано с оглед наличието по административната преписка на справка, извършена в единния автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ - МВР, видно от която за П. Д. няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ преди процесния случай. Наложена ПАМ отговаря и на поставените от ЗООРПСМ цели, а именно - опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви.

В заключение, съдът приема, че обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 8 / 01. 07. 2024 г. на началник на група ТП „П.“ при 05 РУ-СДВР е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл. 146 АПК, следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Х. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 8 / 01. 07. 2024 г. на началник на група „Териториална полиция – П.“ при 05 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА П. Х. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: